

OVERDENKING

In de kookstudio

Zaterdag 14 mei gingen we met de jeugddienstcommissie uit eten. De jaarlijkse afsluiting van het seizoen. Omdat ik als eigen predikant de meeste jeugddiensten zelf doe, was ik ook uitgenodigd.

Het was een verrassing waar we naartoe zouden gaan. De aanvoerder van onze club die alles had geregeld reed eerst de parkeerplaats op van 'n Tip in Daarle - maar dat bleek slechts een schijnbeweging.

Uiteindelijk stopten we niet eens zo heel veel verder, in Marle. Ons avondje eten bleek te bestaan uit een bezoek aan Kookstudio Paganini. Met andere woorden, want dat is de gedachte van een kookstudio: we moesten eerst zelf het eten klaarmaken - en pas dan konden we culinair gaan genieten...

Het diner was al voor ons samengesteld. Vier gangen. We gingen snel aan de slag om het op tafel te toveren.

Het was gezellig. Samen, met een groep van 9 personen, het eten koken. En ik denk bij mezelf: is dat ook niet de kracht van de gemeente? We geloven samen. En we hebben het samen ook gewoon goed en gezellig.

Tegelijk: de groep van 9 was onderverdeeld in 3 groepjes van 2 en 1 groepje van 3. Elk groepje zorgde voor één gang. En de praktijk was natuurlijk dat je met name bezig was met de mensen van je eigen groepje. En ik denk bij mezelf: geldt dat ergens ook niet voor de gemeente? Binnen het geheel van de gemeente zijn verschillende 'groepjes', die allemaal bezig zijn met hun eigen ding. De jeugddienstcommissie als groepje dat verantwoordelijk is voor de jeugddiensten. De kerkenraad als groep die het geheel wat coördineert. En ga zo maar door. Fijn, dat al die groepjes er zijn! Belangrijk, dat je zit bij een groepje dat bij je past, dat aansluit bij jouw gaven en talenten. Maar tegelijk ook: wat belangrijk dat je met jouw groepje het zicht op de rest, op het geheel, niet kwijt raakt. Want: al die verschillende groepen horen wel bij elkaar! Vormen samen de gemeente. Concreet: de gang van ons groepje komt alleen maar tot z'n recht als het

onderdeel is van het hele diner. Ofwel: het werk van de jeugddienstcommissie komt alleen maar tot z'n recht als onderdeel van het hele gemeente-zijn binnen "De Schoof". Dus: laten we niet denken dat wij met ons groepje "de gemeente" zijn, of dat binnen de gemeente alles om ons moet draaien. Laten we ook niet te snel denken dat één bepaald groepje er niet echt bij hoort, of niet zo belangrijk is. Het gaat om het geheel! Het hele diner. De hele gemeente.

En dan nog iets. Toen ik het recept zag dat we gingen maken, schrok ik een beetje. Komkommersoep? Bruscetta? Aardbeientiramisu? Basilicumijds? Gaan wij dat maken? Ik kon het me eigenlijk niet voorstellen... Toch: het is allemaal gelukt. Conclusie: we konden het inderdaad. En ik denk bij mezelf: geldt dat niet voor veel meer dingen? Kunnen we inderdaad niet meer dan we zelf denken? Onder begeleiding van een ander, misschien. Zoals er ook tijdens de kookworkshop begeleiding was. Toch. Als we onze gaven en talenten inzetten. Misschien kunnen we ook in de gemeente wel meer dan we denken. Misschien denken we soms te laag over onszelf. En daarmee over God, die ons onze gaven en talenten heeft gegeven.

En dan het laatste. Mijn groepje was verantwoordelijk voor de tweede gang, tagliatelle met spinaziesaus. Pasta in een spinazie-saus, zeg maar. Met als bijzonderheid dat we de pasta eerst zelf moesten maken.

Ik zag de ingrediënten liggen. Bloem, zout en eieren. Ik dacht bij mezelf: moet dat pasta worden? Maar zowaar, ook dat is gelukt. Hoe? Eigenlijk alleen door het eerst in een keukenmachine te doen die er een deegbal van maakte, vervolgens in een volgende machine die er 'dunne plakken deeg' van maakte, en tenslotte door die dunne plakken deeg weer door een snijder te halen die er de bekende pastasliertjes van maakte. Conclusie: we hebben alleen maar de juiste ingrediënten bij elkaar gegooid - en vervolgens maar gewoon de machine het werk laten doen.

Dat vind ik een mooi beeld, op weg naar Pinksteren. De Geest moet het werk doen. En als we op Hem vertrouwen. Ons door Hem laten gebruiken. Dan zou Hij ook in onze gemeente wel eens iets heel moois kunnen gaan bewerken!

Ds. K.A. Hazeleger